

Zvířátkům

Prase divoké

Stopu prasete divokého tvoří otisk kopýtka a takzvaných paspárků - to jsou menší šikmé otisky přesahující šřku kopýtka. Ale to, že v lese žije prasátko, poznáš třeba i podle rozbahněných louží, takzvaných kališť, v nichž se tiito savci s oblibou rochní. Když se pak otřou o stromy, aby se podrbali, zanechají na kmenech blátivé otěry. Ve sněhu zase po nich mezi stopami zůstává souvislá rýha, kterou udělají v závěji svým velkým bříškem.

Bažant obecný

Stopa bažanta je dlouhá 7 až 9 centimetrů a široká asi 8 centimetrů. Je tvořena třemi prsty, zřetelně dělenými na jednotlivé články. Když pták běží, jsou jeho stopy mnohem blíž k sobě než při obyčejné chůzi. Bažanti jsou hrabaví ptáci, proto po sobě zanechávají i jiné známky, že tudy prošli - třeba vyhrabané cibulky rostlin. Ty dokážou najít i v hloubce několika centimetrů.

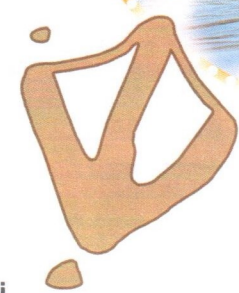
Foto: Shutterstock

Taky si při procházkách přírodou pozorně všímáš všeho kolem sebe jako Pusík a jeho kamarádi? Dnes se s nimi naučíš, jak poznat, že před tebou prošlo krajinou nějaké zvíře. A nejen podle stop ve sněhu nebo v blátě!

Kachna divoká

Stopa kachny divoké je dlouhá asi 8 cm. Na otisku je dobře patrná plovací blána. V zadní části stopy můžeš pozorovat i malý otisk prstu, který se stáčí směrem dovnitř. Kroky kachny jsou blízko u sebe s malým rozkročením.

Liška obecná

Stopy lišky se podobají stopám menšího psa, ale dva středové prsty jsou posunuté víc dopředu. Proto je otisk liščí tlapy užší a protáhlejší. Délka obyčejného liščího kroku dosahuje asi 20 cm, ovšem tahle šelma se obvykle pohybuje poklusem. Myslivci říkají, že čáruje. Přítomnost lišky poznáš i podle trusu. Má protáhlý úzký tvar a liška ho zanechává na vyvýšených místech, třeba na pařezu nebo na kameni. Vítr pak snáz roznese jeho pach, a liška si tak zřetelněji označí své teritorium.

